

Πατριός, εγκαταστα-
θείς πρὸ πολλῶν ἐτῶν
εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐγρα-
ψε πολλὰ τραγούδια, τὰ
ὅποια διακρίνονται διὰ
τὴν χάριν, τὴν δροσιὰ
καὶ τὴν ἀπλοτήτά των.
Ἔχει ἰσχυρὰν ἔμπνευσιν,
ἐξέδωκε δὲ ἕταν ἔμεγεν
εἰς τὰς Πάτρας μικρὸν
τόμον ποιημάτων τὰ ὅποια
ἔκαμαν ἀρκετὴν τύπωσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΜΕΝΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Μέσ' τὸ σκοτάδι ποῦ ἡ ζωὴ ὅλο τὸν κόσμον σέρνει
Γεννήθηκα καὶ φέρομαι περνῶντας μὲ τὸ χρόνο,
Πότε ἡ πίκρα μὲ χτυπάει πότε ἡ χαρὰ μὲ πέρνει
Κι' ἐν ᾧ, γιατί γεννήθηκα ζητῶ γιὰ ναῦρω: μόνο

Ἐκεῖ τὸ βῆμα σταματᾷ· ὑπάρχ' ἢ δὲν ὑπάρχει,
Ἐνας σκοπὸς ποῦ μ' ἔκλεισε σὲ τοῦτο τὸ κουφάρι ;
Νὰ προχωρήσω, ἀμέτρητοι μπροστά μου χάσκουν βράχοι.
Νὰ σταματήσω, δὲν μπορῶ, μὲ σπρώχνει νὰ μὲ πάρα

Μιὰ δύναμις ἀόρατη, ζῆτα, μοῦ λέει ὁ νοῦς μου
Ἐκεῖνο ποῦ δὲν φαίνεται ἢ θά τὸ βρῆς ἢ δ' ἄλλως...
Λυσομανάω ἀκράτητος καὶ μέσα στοὺς ἀφρούς μου
Γίνουμαι στρίγγλα φοβερὴ καὶ ὅσα Σατὰν μεγάλος,

Πέρνω τὸ σύμπαν σπρώχνοντας, ξεσχίζω τὸν ἀγέρα,